

[Glistrup.]

kræfters spil også kunne sørge for de socialt svage, også kunne sørge for de handicappede, for de åndssvage, for de gamle, for de syge osv.

Derfor var det på datidens produktionsniveau bestemt ikke mærkeligt, at pendulet svingede den anden vej, at vi fik hele udviklingen med opbygningen af det sociale velfærdssamfund, som gjorde Danmark til det, som statsministeren med rette hævdede, et samfund, som vi så glimrende har kunnet være og stadig kan være bekendt at sammenligne med et hvilket som helst andet samfund rundt omkring i verden uanset de problemer, vi har.

Men det, vi står her for at diskutere i dette folketing, er jo ikke for at diskutere det Danmark, vi har, det er for at diskutere det Danmark, vi skal skabe, det Danmark, der skal komme om årtier, og det er dér, vi er så frygtelig bange for, at den nuværende politiske linje, som folketingets flertalspartier har, i en uhyggelig grad kører os ud i moradset.

Det er emner, som jeg meget gerne ville optage en nærmere diskussion med statsministeren om, men nu har forholdet været det, at i de 4 år, der er gået, siden han blev partileder, har han konsekvent og altid og uden undtagelse nægtet at tage diskussionsmøder med mig, så derfor tør jeg vel ikke gøre mig håb om, at jeg kan få lejlighed til at drøfte dem med ham under vilkår, hvor der er den fornødne tid til, at vi kan fordybe os i de problemer.

Hvor var det dog så på et langt lavere niveau, at socialdemokratiets ordfører, hr. Kjeld Olesen, befandt sig! Han troede bare, at det her drejede sig om at pådutte hinanden dårlige motiver og smide skarn i hovedet på hinanden.

Jeg havde ud fra en oprigtig bekymring over at høre hr. Kjeld Olesens første indlæg med den holdning, der var til håndens arbejdere, som vi alle sammen skal leve af, disse faste kunder og disse mennesker, der bare, når de protesterer mod de overgreb, de er ude for i disse dage, tager på Bellevue eller på fisketur, eller hvad det nu var for nogle hånsord, hr. Kjeld Olesen havde tilovers til den danske arbejder. Jeg udtrykte min bekymring over det, og så forsøger hr. Kjeld Olesen at pådutte fremskridtspartiet

synspunkter, vi aldrig har haft, og simpelt hen bare smide skidt i hovedet på os og sige: når fremskridtspartiet generer mig, så skal jeg også genere dem, og så kom diskussionen på et sådan gadedrengniveau, som vi jo forhåbentlig meget nødig skulle komme til at befinde os på.

Dér blev den socialpolitik, som fremskridtspartiet fører, og hvor vi forsøger at tænke nye socialpolitiske tanker ud fra det samme sociale engagement, som jeg tror og håber hr. Kjeld Olesen har, bare fejlet til side med, at man kun nævnte én side af sagen og ikke det positive.

Fordi fremskridtspartiet meget gerne vil have internationale forbindelser — uha, det var skam for socialdemokraten hr. Kjeld Olesen frygtelig skrækkeligt. Vi har fået besøg af nogle mennesker, som vi har givet oplysninger, som vi ikke har nogen som helst grund til at tro det om, som hr. Kjeld Olesen havde læst i en eller anden avis, at de havde en ideologi, som ikke svarer til, hvad de pågældende mennesker selv udtrykker, men vi kender jo så mange, der bagtales, men i øvrigt har vi ikke noget særligt med de pågældende at gøre. Men uha, det kunne bruges til, om man dog ikke på det grundlag kunne svine fremskridtspartiet til. Det var ikke noget konstruktivt indlæg, hr. Kjeld Olesen havde.

Derimod fortsætter jeg meget gerne den indledte debat med økonomiministeren og statsministeren og selvfølgelig også med hr. Kjeld Olesen, hvis vel at mærke vi kan komme på et fornuftigt intellektuelt niveau.

Gert Petersen (SF):

Jeg har først et par bemærkninger til hr. Brusvang. Jeg har fået et par henvendelser her i løbet af aftenen eller natten, hvad vi nu skal kalde det. Det viser sig, at der alligevel er en hel del mennesker, som selv på dette sene tidspunkt følger debatten. Jeg ved godt, der er medlemmer i salen, som forundres derover. Hvis man nu gjorde sig klart, at det, som man vil beslutte her, faktisk vedrører mere end 1 mill. menneskers dagligdag, så er det vel nok ret nærliggende og ikke spor overraskende, at folk stadig sidder og følger denne debat.

Nu vel, de par henvendelser, som jeg har fået i denne forbindelse, gik på, at det måtte anses for en uartighed, når hr. Brusvang ta-